

A, Á

abafinál *ige* derekasan megvesszőz; elver [Mtsz]

abagos *mn* szőrösen született (gyermek) [Erd, Sár]

abajda *fn* erőltetett ütemű munka; hajsza; felfordulás [Tall]

abajdoc¹ *fn* 1. keverék; zagyvalék; kotyvalék [Úmetsz] 2. rozszal kevert búza; kevert gabona; kétszeres [Mtsz] 3. vad gabona; gabona alja v. akárminek az alja, hitványa [Mtsz] 4. olyan szemes gabona, amely nem tisztá, hanem szemetes [Mtsz]

abajdoc² *mn* 1. kuszált; kevert; zagyva [Mtsz, Úmetsz] 2. göröngyös; hepehupás [Úmetsz]

abajdok¹ *fn* ízlés és arány nélküli nagy test v. mú [Erd]

abajdok² *mn* 1. olyan, hogy minden pillanatban ledőléstől kell féltetni [Mtsz, Úmetsz] 2. lepcsés; lompos [Mtsz] 3. együgyű; ügyetlen [Mtsz, Úmetsz] 4. boldogtalan [Úmetsz]

abajjalódik *ige* veszekedik; perlekedik [Mtsz]

abajgat *ige* 1. háborgat; zaklat; bosszant [Ész, Szeg, Úmetsz] 2. úz; hajt; hajszol; kerget [Ész, Szam, Úmetsz] 3. piszkál; babrál [Ész, Úmetsz] 4. üt; ver [Ész, Úmetsz] 5. kiabál; óbégat [Bük, Ész, Úmetsz]

abajog *ige* 1. siránkozik; panaszkodik; jajong; kiabál [Szeg, Székt, Úmetsz] 2. vajúdik [Úmetsz] 3. töpreng, gondolkozik [Úmetsz] 4. bajlódik; vesződik [Sár]

abajtos *mn* 1. öreg; elhasznált; elnyútt [Tall] 2. beteges; göthös [Tall]

abakog *ige* dadog [Úmetsz]

abál *ige* 1. (hurkatöltelék, zöldséget) forró vízben puhít; párol [Büs, Ész, Szeg, Úmetsz] 2. forráz [Úmetsz] 3. mos [Úmetsz]

abalé, abárlé *fn* 1. a hurkafélék kifőzésekor keletkezett lé [Büs, Mtsz] 2. a főtt húsok leve, amiben a hurkát, disznósajtot megfőzik [Mtsz, Sár]

abalyít *ige* gabalyít [Úmetsz]

abanyudik *ige* ⟨tej⟩ megalszik, megsűrűsödik [Mtsz]

abaposztó *fn* 1. rackajuh v. kecske szőréből készült festetlen, durva posztó [Ész, Szeg]

2. ilyen posztóból varrt felsőruha [Ész]

abárló, abarlovik *fn* mosogatódézsza [Úmetsz]

abárol *ige* 1. párol, forró vízben puhít; abál [Éksz, Ész, Szam, Úmetsz] 2. forráz [Úmetsz]

ábaskodik *ige* ágaskodik [Erd]

abázol *ige* bőven bánik ⟨vmivel⟩; pazarol, veszteget ⟨vmit⟩; pocsékol [Mtsz, Úmetsz]

abbahagy *ige* elver; elpáhol; elnászpángol [Úmetsz]

abbavét *ige* 1. zavarában, meglepetésében v. ijedtében abbahagy [Mtsz] 2. eltéveszt [Székt]

abbiz, abbizony *hsz* bizony [Éksz]

abdál, ábdál *ige* tákol [Mtsz]

ábécés *fn* az elemi iskola első osztályának tanulója; ábécét tanuló gyermek, személy [Ész, Úmetsz]

ábellálódik, ábillalódik *ige* báméskodik; ácsorog [Orm, Úmetsz]

abiza *hsz* úgy bizony [Székt]

ablafantol *ige* nagy hangon, hosszasan sópánkodik; siránkozik [Tall]

ablak *fn* hordó fenekén vágott nyílás [Kisk]

ablakfája *fn* ablakpárkány [Kézd]

ablakhomlok *fn* az ablakkeret felső része; szemöldökfa [Székt]

ablakkarika *fn* ablaküveg; ablakszem [Sár, Szam, Székt]

ablakkönyök *fn* ablakpárkány [Úmetsz]

ablakos¹ *fn* edényfoltozó vándoriparos; drótos, drótos tót [Mih, Szam]

ablakos² *mn* ritka szemű, szemhíjas ⟨kalász⟩ [Úmetsz]

ablakszem, ablaktángyér *fn* ablaküveg [Szeg, Székt, Szu]

ablaktóc, ablaktőce *fn* ablakpárkány [Úmetsz]

ablézol *ige* kicsal; kierőszakol [Úmetsz]

abora *fn* széna- v. takarmánytartó és -védő alkotmány, amely négy vastag karóból v. faoszlopból és följebb v. lejjebb csúsztható könnyű földélből áll [Mtsz]

ábra, ábrázat *fn* arc [Úmetsz]

abrakol *ige* <főleg gyereket> ver; elver; üt [Ész, Úmetsz]

abrakoltat *ige* <lovat> abrakkal etet [Bük, Főr]

abrakos *fn* olyan tarisznya, amelyből a ló a takarmányt eszi [Bük, Kup]

ábrándoskodik *ige* álldogál; jön-megy; ténfereg [Úmetsz]

ábrándozik *ige* **1.** vágyakozik [Úmetsz] **2.** csetlik-botlik; útban van [Úmetsz]

ábrázatlan *mn* **1.** rút arcú; csúnya; csúf [Mtsz, Úmetsz] **2.** illetlen; arcátlan; szemtelen [Mtsz, Úmetsz]

ábrázatos *mn* szép arcú [Mtsz]

abrikot *ige* **1.** <deszkát> nagy darabokra vág, fűrészelt [Éksz, Hoh] **2.** <gyermeket> elver, tángál, ver, fegyelmez, megfenyít [Bük, Bús, Éksz, Főr, Hoh, Sár, Szam, Szeg, Úmetsz] **3.** <személyt, jószágot> szid, ver [Bús, Éksz, Főr, Hoh, Kör, Szeg] **4.** <katonákat> kiképez, gyakorlatoztat [Éksz] **5.** utasítgat, parancsolgat [Úmetsz] **6.** kerget, kínoz [Úmetsz]

abriktól *ige* **1.** javít <mit> [Kézd] **2.** <gyermeket> megver, elver [Kézd]

abroncs *fn* hordó, sajtár dongáit összeszorító vaskarika [Bük, Főr, Szeg]

abroncsol *ige* <faeszközt> abronccsal ellát, megpántol [Bük, Bús, Szam, Szeg]

abronica, abronyica *fn* **1.** vízhordó rúd, amelynek kampós végeire vödröt szoktak akasztani és vállon viszik [Mtsz, Szeg] **2.** hálószerű kötélfonadék, amelyben az ételes fazekat viszik a mezőre [Mtsz]

abrosz *fn* **1.** aszalterítő [Kup, Szeg] **2.** batyukendő [Kup] **3.** lepedő; lepel; ponyva [Bús]

abruké *hsz* azonnal; rögtön [Úmetsz]

acat *fn* szúrós gyomnövény; búza közti tövis; aszat [Főr]

acat-macat *mn* icipici; apró [Mtsz]

acélos *mn* kemény inú; edzett [Úmetsz]

acintos *mn* **1.** acélos <búza> [Úmetsz] **2.** kemény <pl. a nagyon kiszáradt föld, a jófajta búza> [Mtsz]

acintoskodik *ige* akaratoskodik; makacskodik [Mtsz]

acsa, acsamicsa *fn* szitakötő [Mnya, Mtsz, Úmetsz]

acsajt *ige* lármáz; zajong; hangoskodik [Úmetsz]

acsalapi *fn* vizenyős helyeken termő, keserűlapuhoz hasonló növény [Mtsz]

ácsánkodik *ige* **1.** erősen vágyakozik; sóvárog; áhítozik; vágyódik [Úmetsz] **2.** irigykedik [Mtsz] **3.** kiabál; ordibál; kiáltozik [Úmetsz] **4.** felesel; visszabeszél; visszaszól [Úmetsz] **5.** lézeng; ténfereg; lófrál [Úmetsz] **6.** kíváncsiskodik [Úmetsz]

acsar *ige* **1.** <kutya> viczorog [Úmetsz] **2.** röhög; vihog [Úmetsz]

acsargat *ige* **1.** <fogat> csikorgat [Úmetsz] **2.** <kutya> viczorog [Úmetsz] **3.** dühöng; mérgelődik [Úmetsz]

acsari *mn* **1.** nevetős; vihogós [Úmetsz] **2.** ügyetlen; kiállhatatlan [Úmetsz] **3.** savanyú, fanyar <bor> [Úmetsz]

acsarít *ige* **1.** rákiált [Úmetsz] **2.** vigyorog; nevet [Úmetsz] **3.** viczorít [Úmetsz]

acsarkodik *ige* **1.** mérgelődik; dühöng [Ész, Úmetsz] **2.** haragszik; orrol [Úmetsz] **3.** bosszút forral; fenekedik [Úmetsz] **4.** árulkodik [Úmetsz] **5.** rákiált; ráförmed [Úmetsz] **6.** kiabál; veszekedik [Úmetsz] **7.** <kutya> megkötve viczorogva ugat [Ész]

acsarodik *ige* rákiált; rákiabál [Úmetsz]

acsarog *ige* **1.** mérgelődik; dühöng [Ész, Úmetsz] **2.** viczorog [Ész, Úmetsz] **3.** bosszút forral; fenekedik [Úmetsz] **4.** irigykedik [Úmetsz] **5.** kiabál; ordít [Úmetsz] **6.** vihog; nevetgél [Úmetsz]

acsát *fn* szitakötő [Úmetsz]

ácsi *msz* <rendszerint mulatás közben, muzsikáló cigányokhoz szólva> állj!, hagy abba!, hallgass!, csönd legyen! [Ész]

ácsing *ige* áhítozik; vágyakozik [Úmetsz]

ácsingál *ige* álldogál; ácsorog [Úmetsz]

ácsingol *ige* kérlel; nyakára jár [Úmetsz]

ácsingózik *ige* **1.** áhítozik; vágyakozik [Úmetsz] **2.** báméskodik; nézelődik [Úmetsz] **3.** kíváncsiskodik [Úmetsz] **4.** nyakára jár; kérlel [Úmetsz] **5.** ágaskodik; kapaszkodik [Úmetsz]

acsít *ige* **1.** kiabál; ordít; lármáz [Mtsz, Úmetsz] **2.** jajgatva sír; sivalkodik [Úmetsz] **3.** vihog; nevet [Úmetsz]

acsít-vacsít *ige* kiabál; lármáz; ordít [Úmetsz]
acskó *fn* vászonból varrt nyakba akasztható kis tarisznya; zacskó; dohányzacskó [Bok, Orm, Szam]
ácskonyak *fn* pálinka [Úmetsz]
ácsong *ige* álldogál; tétlenkedik [Úmetsz]
ácsori-vicsori *mn* **1.** ácsorgó; báméskodó [Úmetsz] **2.** vigyorgó; nevetgélő [Úmetsz]
ácsorog *ige* csavarog; lófrál, céltalanul ténfereg [Úmetsz]
acsurál *ige* ver; ütlegel [Úmetsz]
ádábézkodik *ige* fohászkodik; jajveszékél [Mtsz]
adaj *fn* limlom; ócskaság [Mtsz]
adakozó *mn* könnyűvérű; könnyű erkölcsű [Úmetsz]
adál *ige* **1.** kínál; ígér [Mtsz] **2.** adogat; ad [Úmetsz]
ádámalma, ádámbütyök, ádámcsomó, ádámcsúcs, ádámcsuma, ádámfalat, ádámgége, ádámgolyva, ádámgomb, ádámgöcs, ádámkocsány, ádámkörte, ádámspájtlija, ádámtorzs, ádámtuskó *fn* ádámcsutka [Úmetsz, Sár]
ádámbotja, ádámfája *fn* férfi nemi szerve [Úmetsz]
adar *fn* a megásott sír mélyén a sír oldalfalába vájt üreg, ahova betolják a koporsót, hogy a hulló hant ne nyomja [Orm]
ádázik, ádázkodik, ádáz-bogáz *ige* sóvárog; eseng; erősen vágyakozik; esenkedik [Mtsz, Úmetsz]
ádázódik *ige* szitkozódik; átkozódik [Úmetsz]
ádázolódik *ige* vágyakozik; epekedik [Úmetsz]
addég, addétig *hsz* addig [Erd, Székt, Úmetsz]
addigelé *hsz* azelőtt; addig [Úmetsz]
addiglan *hsz* addig [Ész]
addig-meddig *hsz* addig-addig [Úmetsz]
adekát *fn* ügyvéd [Úmetsz]
adjakendfel-piac *fn* ócskapiac; zsbivásár [Úmetsz]
adjustál *ige* **1.** ver; ütlegel; szid; korhol (vkit) [Büs, Sár, Úmetsz] **2.** az utolsó simításokat végzi [Úmetsz] **3.** előkészít [Úmetsz] **4.** megjavít [Sár, Úmetsz] **5.** átalakít [Úmetsz]
adjutáns *fn* segítő személy [Büs]
adjvigyel *ige* vitatkozik; veszekedik [Úmetsz]

adogál *ige* adogat [Úmetsz]
adonyi *mn* **1.** adakozó [Úmetsz] **2.** alattomos; köpönyegforgató [Úmetsz] **3.** magát könnyen odaadó (nő) [Mtsz]
adornyáz *ige* (hordó tartalmát) megméri [Mtsz]
adós *mn* bőkezű; adakozó [Úmetsz]
adosgat *ige* adogat [Úmetsz]
adózik *ige* adódik [Úmetsz]
adreszol *ige* (levelet) címez, megcímez [Úmetsz]
adtateremtettéz *ige* káromkodik [Úmetsz]
advokát, advokátor *fn* ügyvéd [Úmetsz]
affekta *mn* kényeskedő; finomkodó; nyafka [Úmetsz]
affektál *ige* **1.** teszi a szépet; udvarol [Úmetsz] **2.** ellentmond; okoskodik [Úmetsz] **3.** méltatlankodik; elégedetlenkedik [Úmetsz]
afrangol *ige* **1.** csavarog; kóborol; kószál [Úmetsz] **2.** nagyzol; kényeskedik [Úmetsz]
áfrendál *ige* máskál; járkál; ténfereg [Úmetsz]
ágabogás *mn* ágas-bogas; széttartó, szerteágazó [Úmetsz]
agacsi *fn* akác [Mnya]
ágadzik *ige* részekre oszlik [Székt]
ágaga *mn* sovány; magas; vézna [Úmetsz]
ágál *ige* **1.** dicsekszik; hetvenkedik; pöffeszkedik; urat játszik; magát fitogtatja [Erd, Úmetsz] **2.** izgat; uszít [Úmetsz] **3.** becsmérel; megszól [Úmetsz] **4.** irigyel [Úmetsz] **5.** bosszant; csúfol [Úmetsz] **6.** ellenez [Úmetsz] **7.** áhítozik; vágyakozik [Úmetsz]
ágal-bogal *ige* csűr-csavar; mellébeszél; köntőrfalaz [Erd]
ágáلكodik *ige* csúfolkodik; piszkálódik [Úmetsz]
ágár *fn* fűzcserjékkal benőtt zátony [Mtsz]
ágas, ágasfa *fn* **1.** két v. három ágban végződő tartóoszlop, kútágas [Éksz, Ész, Mnya, Orm, Sár, Szam] **2.** többágú edénytartó, csuportartó [Éksz, Ész, Mnya, Sár, Szam, Szeg, Szu] **3.** földbe vert hegyes rúd, amelynek kiálló ágaira a frissen lekaszált terményt, takarmányt hányják, aggatják, hogy gyorsabban száradjon; szénaszárító [Éksz, Ész, Mnya] **4.** a szekér alsó részének hátsó fele; szekérutó; hátsó rúdszárny [Bük, Éksz, Mnya]
ágaskapa *fn* két- v. négyágú, begörbített ágú villa [Főr]

ágaskodik *ige* nagyra tartja magát; henceg [Úmleszt]

ágaskút *fn* gémeskút [Úmleszt]

ágasnyárs *fn* ágasfa, amelyet a szabadkéménybe állítanak, ha a kémény felsőbb részébe, hideg füstre akarják tenni a húst [Orm]

ágáz *ige* ócsárol; pocskondiáz [Úmleszt]

ágazat *fn* nemzetség; rokonság [Ész, Úmleszt]

ágazik *ige* ered; indul [Úmleszt]

ageb *fn* **1.** öreg kutya [Székt] **2.** rossz öregember [Székt]

ágenda, ágendáskönyv *fn* a református vallás alapelveit tartalmazó tanítások összefoglalása [Főr]

ágendázik *ige* konfirmál [Úmleszt]

ágész *ige* száraz ágakat szedeget az erdőn [Mtsz]

ágfog *fn* zápfog [Kisk]

agg *ige* **1.** <vmely anyag> térfogatában kisebb, tömörített, sűrűbb lesz; összezsugorodik; összetöpped; összeesik; aggik [Ész] **2.** aggódik, törődik, gondol <vmivel> [Mtsz]

aggacsol *ige* aggat [Mtsz]

aggancsos *mn* izgága; nyughatatlan [Úmleszt]

aggás *fn* aggodalom; gond [Úmleszt]

aggaszt *ige* **1.** túrót készít, úgy, hogy az aludttejet megmelegíti s azután zacskóba kötve fölfüggeszti [Büs, Ész, Mtsz] **2.** <vmely anyagot, testet> térfogatában összezsugorít, tömöttebbé, sűrűbbé tesz [Ész] **3.** főz; kotyvaszt [Úmleszt] **4.** alkalmatlankodik; akadékoskodik; útban van; akadályoz; hátráltat [Mtsz, Úmleszt]

aggasztal *ige* <túrót> aggaszt [Mtsz]

aggasztó *fn* vászonzacskó, amelyben a túrót aggasztják [Mtsz]

aggat *ige* **1.** főz; kotyvaszt [Úmleszt] **2.** akadályoz; zavar; útban van; lábatlankodik [Ész, Hoh, Úmleszt] **3.** beleköt; kötekedik [Úmleszt] **4.** bosszant; ingerel [Úmleszt] **5.** varr; öltöget [Ész, Sár]

aggat-baggat *ige* megfércel [Erd]

aggaték *ige* **1.** vadász övéről lecsüngő szíj, zsinór, amelyre a kisebb elejtett vadat, madarat fúzi [Ész] **2.** fogas [Mtsz] **3.** fogadott

gyermek [Mtsz] **4.** lazán összeállított, összeaggasztott ruha [Mtsz]

aggatódzik, aggatolódzik *ige* **1.** beleakaszódik [Éksz] **2.** beleköt <vmibe v. vkibe>; kötekedik [Éksz, Mtsz]

aggatolódik *ige* akadékoskodik; kötekedik; kötözködik [Úmleszt]

aggatózik *ige* **1.** kötekedik; kötözködik [Úmleszt] **2.** vonakodik; ellenkezik [Úmleszt]

aggfű *fn* az a fű, amelyet legelőszőr kaszálnak, s amely megszáritva a széna [Mtsz]

aggik *ige* <meleg aludttej> túróvá sűrűsödik [Büs]

aggin *fn* szőlőtőke vastag dereka [Mtsz]

agglamos *mn* vén korában is ágyba vizező [Mtsz]

agglant, agglány, aggleány *fn* vénlány [Úmleszt] **aggleány** *fn* zsírban sült, lepény- v. pogácsaszerű tészta, amelyet tejjel leöntve esznek [Ész]

aggnéni, aggnő *fn* öregasszony [Úmleszt]

aggodik *ige* <aludttejből> túró készül, késződik [Bok]

aggódik *ige* **1.** törődik; foglalkozik [Úmleszt] **2.** töpreng; tépelődik [Úmleszt] **3.** megöregszik [Úmleszt] **4.** <aludttej meleg helyen> túróvá késződik [Mtsz]

aggos *mn* beteg, csenevész <gyermek> [Székt]

aggóskodik *ige* aggodalmaskodik; aggódik [Ész]

aggott *mn* vén; öreg [Úmleszt]

aggőreg *mn* nagyon öreg; vén; ősőreg [Úmleszt]

aggóság *fn* **1.** aggodalom; gond; baj; aggódás [Mtsz, Úmleszt] **2.** akadály; gát [Úmleszt]

aggóságoskodik *ige* **1.** aggódik; aggodalmaskodik [Mtsz, Úmleszt] **2.** törődik, foglalkozik <vmivel> [Úmleszt] **3.** akadékoskodik; útban van; akadályoz [Mtsz, Úmleszt]

aggszik *ige* aggodik; aggodalmaskodik [Úmleszt]

ághegy *fn* rözse; gally; vessző [Úmleszt]

ághelyes *mn* akadékoskodó; veszekedő [Úmleszt]

ágin *fn* **1.** vesszős hajtás; sarjvessző; fattyúhajtás [Mtsz] **2.** szőlővessző [Mtsz]

áglál *ige* **1.** told-fold; hevenyében összetákol; fércel [Mtsz, Úmleszt] **2.** összeilleszt [Úmleszt]

agglálódik, áglálódik *ige* akadémioskodik [Mtsz, Úmtszt]

áglik *fn* (jég alatti halászatnál) a kétoldalt futó, soros, apró lékek, amelyeken át a háló vezérrúdját a jég alatt hajtják [Mtsz]

ágnemadár *fn* harkály [Úmtszt]

ágócfá *fn* nagy fenyőszál [Székt]

ágoda *fn* eperfa [Mtsz]

ágónizál *ige* az időt haszontalanul tölti; tétozódik [Mtsz]

agos *mn* szőrösen született, szőrnyavalyában sínylődő (csecsemő) [Mtsz]

ágráncol *ige* (pl. jószág kötélén) dobja, veti magát, rángatózik, ugrál, csintalankodik [Orm]

agrat *ige* ver; üt [Úmtszt]

ágy *ige* (gabonakévéket csépléskor v. nyomtatáskor) teretet; ágyásol; ágyal [Erd, Mtsz]

agyabugya *fn* **1.** verés; ütleg [Úmtszt] **2.** verekedés; birkózás [Úmtszt]

agyabugyal *ige* megver; elver; ütlegel [Úmtszt]

agyacska *fn* **1.** priccs [Úmtszt] **2.** veteményes ágy; ágyás [Úmtszt]

agyagol *ige* agyba-főbe ver; elver [Úmtszt]

agyagosfejű *mn* nehéz felfogású [Úmtszt]

agyal *ige* agyba-főbe ver; megver [Ész, Szam, Úmtszt]

ágyal *ige* ágyaz [Ész]

ágyalj *fn* szalmazsák [Úmtszt]

agyar, agyaras *mn* irigy; kaján [Mtsz]

agyargós *mn* mérges; dühös [Mtsz, Úmtszt]

agyarkáztat *ige* csíráztat [Mtsz]

agyarkodik *ige* **1.** fogait csikorgatja dühében [Mtsz] **2.** mérgeskedik; dühöng [Mtsz] **3.** nagyon erőlködik [Mtsz] **4.** visszatetszően mosolyog [Mtsz] **5.** irigykedik; gyűlölködik [Mtsz, Úmtszt] **6.** bosszút forral; fenekedik [Éksz, Ész, Úmtszt] **7.** kiabál; veszekedik [Büs, Éksz, Úmtszt]

agyarodik *ige* dühösen kiált; rivall [Mtsz]

agyarog *ige* **1.** fogait vicsorgatja, csikorgatja dühében [Mtsz] **2.** mérgeskedik; dühösködik; haragszik [Mtsz, Székt] **3.** bosszút forral; fenekedik [Úmtszt] **4.** sivalkodik; ordít; éktenül lármáz [Mtsz] **5.** vihog; nevetgél [Mtsz]

agyas *mn* **1.** jól megtermett; vaskos; erős [Úmtszt] **2.** okos; eszes [Úmtszt]

agyas-fejes *mn* **1.** erős; megtermett; testes; vaskos [Úmtszt] **2.** agyafúrt; ravasz; eszes [Úmtszt]

agyazó *fn* az ágynemű mosható huzatai a lepedővel együtt [Tall]

agybaló *ige* agyonlő [Úmtszt]

agybaüt, agybavág *ige* agyonüt [Úmtszt]

agybaver *ige* fejbever [Székt]

ágybéli *fn* ágynemű [Ész, Mtsz, Sár, Szam]

ágyciha *fn* **1.** ágyneműhuzat; ágyhuzat [Úmtszt] **2.** párnahuzat; párnatok [Mnya]

ágyékos *mn* sérves [Mtsz]

agyesz-bugyesz *msz* vége van; tovább már nem érdemes; ahogy lesz, úgy lesz [Büs, Mih]

agyfa *fn* az épület tetejét összekötő gerenda [Székt]

ágyfej, ágyfeje *fn* az ágynak a vánkos felőli része [Kisk, Szeg]

agyfúró *fn* nagyon vastag, kocsiagyfúró szerzőm; kerékagyfúró [Kisk, Mtsz, Orm]

ágyhéj, ágyhúzó *fn* ágyneműhuzat; ágyhuzat [Úmtszt]

ágyigúnya *fn* ágynemű [Székt]

ágyinemű, ágyiruha *fn* ágynemű [Úmtszt]

agyintus *fn* uradalmi segédfelügyelő; ispán; adjunktus [Mtsz]

agykarika *fn* vasgyűrű a fából készült kerék-agy védelmére [Büs, Orm, Szeg, Székt]

ágylás *fn* **1.** egybegereblyezett több szemnarend [Kisk] **2.** ágyás [Mtsz]

ágylep *fn* ágynemű [Úmtszt]

agyoncsápol *ige* (növényt) összevissza zúz [Kisk]

agyonduvaszt *ige* agyonüt; agyonver [Úmtszt]

agyonügyörget *ige* (kisgyereket) túlzott szeretetben, gondozásban részesít [Tall]

agyonhajít *ige* fejbe hajít [Székt]

agyonhurbolt *mn* elviselt, elhordott, elnyútt (ruha) [Székt]

agyonklípol *ige* agyonver; agyonüt [Úmtszt]

agyonkútyász *ige* kitartóan keresgél; kotozászik [Tall]

agyonpláhol *ige* agyoncsépel; agyonver [Úmtszt]

agyonrípol *ige* (ruhát, lábbelit) elnyú, tönkretesz [Tall]

agyonrugódoz *ige* agyonrúg [Úmtsz]

agyonvarr *ige* <két szél vásznat> összevarr [Erd]

agyra-főre *hsz* nagyon; kiadósan; agyba-főbe [Úmtsz]

ágyruha *fn* **1.** ágynemű [Úmtsz] **2.** lepedő; huzat [Mnya, Szeg]

ágyszalma *fn* <szalmazsákban> derékaljnak használt szalma [Éksz, Szam, Szeg]

ágytörő *fn* látogatás, lakoma <mikor a leányt férjhez viszik az apai háztól, másnap a leányos házhoz tartozó rokonok a vőlegény házához mennek látogatóba, lakomába> [Erd]

ágyúbaló *fn* vénasszony [Úmtsz]

ahaddig *hsz* addig [Mtsz]

ahajon *hsz* azonnal; nyomban [Mtsz]

ahajos-ahajt *hsz* **1.** ott; azon a helyen [Mtsz] **2.** azonnal; rögvest [Mtsz]

ahajt *hsz* **1.** ott; azon a helyen; amott [Erd, Ész, Kör, Mtsz, Úmtsz] **2.** rögtön; azonnal; mindjárt [Erd, Ész, Mtsz, Úmtsz] **3.** azután; arra; azzal [Ész]

aharra, aharré *hsz* oda [Mtsz, Székt]

aharról *hsz* onnan [Mtsz]

ahékokodik *ige* sopánkodik; panaszkodik [Úmtsz]

áhog *ige* kiabál; ordít [Úmtsz]

ahol *hsz* ott; amott [Úmtsz]

ahonnét *hsz* ahonnan [Ész]

ahozléve *hsz* ahhoz képest [Erd]

áj¹ *ige* szerszámmal földből váj <vmit>; ás [Mtsz, Orm, Úmtsz]

áj² *fn* **1.** völgy [Mtsz] **2.** területmérték [Mtsz] **3.** V alakú jegy, amellyel a juhok fülét jegyzik meg [Mtsz]

ajak *fn* **1.** áll [Kézd] **2.** ivóedény széle [Ész, Szam]

ajakanyalva *hsz* kényeskedve; affektálva [Úmtsz]

ajakoskorsó *fn* ivócsatornás korsó [Székt]

ajang *ige* **1.** restell; szégyell [Erd] **2.** habozik; kétkedik [Mtsz]

ájas *mn* ami fecskefark módjára van nyitva; V alakú; fecskefarkú [Mtsz]

ájaz *ige* <pl. az állat száját, a láda fedelét> kifeszíti, szétfeszíti, fölpeckeli [Mtsz]

aj-baj *fn* gond; baj; vesződés [Úmtsz]

ájer *fn* **1.** levegő; szellő; szél; légáramlás [Bük, Ész, Mtsz, Sár, Szam, Úmtsz] **2.** idő; időjárás [Úmtsz]

ájerdőfés *fn* léghuzat [Úmtsz]

ájerer *mn* szellős; hűvös; friss [Mtsz, Úmtsz]

ájerjárta *mn* szeles [Úmtsz]

ájerluft *fn* szellő; légáramlás [Úmtsz]

ajfa *fn* a járom alsó keresztfája; aljfa [Szam, Székt]

ájerol *ige* beajánl [Úmtsz]

ajj *fn* alom [Székt]

ajk *fn* ivóedény széle [Ész, Szam]

ájkál *ige* áskál; vájkál [Mtsz, Úmtsz]

ajnároz *ige* **1.** dédelget; kényeztet [Úmtsz] **2.** gondoz; ápol [Úmtsz]

ájncvájra *hsz* egykettőre, gyorsan [Sár, Úmtsz]

ájnfart *fn* a házba bolthajtásszerűen beépített kapubejárat [Főr]

ájnszlág *fn* boroshordó fertőtlenítéséhez használt kénlap v. kénrúd [Sár]

ajnyéz *ige* csodálkozik; álmélkodik [Úmtsz]

ájó *fn* **1.** ásó [Mtsz] **2.** félhold metszetű jegy a szarvasmarha fülén [Mtsz]

ajog *ige* kissé fél; ijedezik [Mtsz]

ájozófa *fn* támasztógerenda [Székt]

ájriktum *fn* berendezés; felszerelés [Úmtsz]

ajszik *ige* szárad; szikkad [Székt]

ájtatos *mn* lomha; lassú [Úmtsz]

ajtófejfa, ajtófőfa, ajtófutra *fn* ajtófélfa [Mtsz, Úmtsz]

ajtófül *fn* fülke [Mtsz]

ajtókerülő *fn* tolvaj; rabló [Úmtsz]

ajtókötés *fn* ajtófélfa [Úmtsz]

ajtólék *fn* <jég alatti halászatnál> az a nagy lék, amelyen a hálót kihúzzák [Mtsz]

ajtómejék, ajtó mellék, ajtó melléke *fn* ajtófélfa [Székt, Úmtsz]

ajtópora *fn* küszöb [Úmtsz]

ajtóragasztó *fn* ajtótok; ajtókeret; ajtófélfa [Tall, Úmtsz]

ajtóráma *fn* ajtófélfa [Bük, Mnya]

ajtóruha *fn* főként a konyhaajtóra akasztott függönyféle, amely nyáron a legyek távoltartására szolgál [Bük, Mih, Szeg]

ajtós *fn* ajtónálló; kapus [Úmtsz]

ajtószár, ajtószárfa *fn* ajtófélfa [Bük, Ész, Mtsz, Úmtsz]